Apko a mamička, dcéra a jej milý na jednu sa brezu pred Turci ukryli.

Keď Turci dobehli, pod brezou zastali, prvému apkovi hlavičku zrúbali.

Krev po breze tiekla, dcéra nič neriekla, od žiaľu veľkého srdce jej omdlelo.

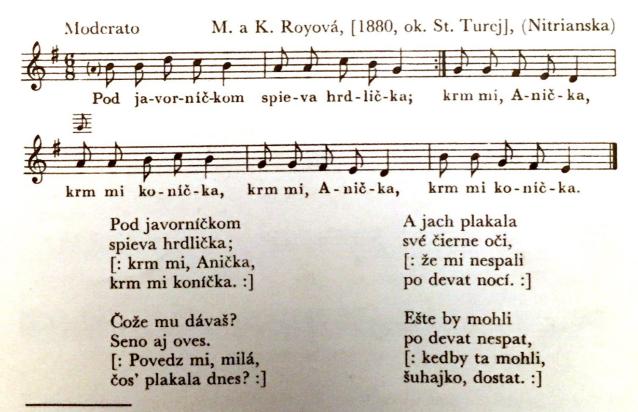
Potom jej tí Turci mať zamordovali, na sladkú mamičku slzy jej padali.

A keď jej milého ukrutne stínali: Jaj, bože môj, skríkla, hory zaplakali.

Zabili, zmárnili naposledy aj ju; podnes ju tam v parte chodievať vídajú.

Melódia: [Sl. sp. D 352].

303.

Melódia: Bar. 472: Nad javornýčky sedá hrdľičky.